

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24523.

Kl. 3-a, 4/03.

Edward Königsberger
(Wieliczka, Polska).

3a¹ 3/04

Połączenie kołnierzyka z koszulą i jego zapięcie.

Patent dodatkowy do patentu Nr 24487.

Zgłoszono 18 marca 1935 r.

Udzielono 10 lutego 1937 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 28 stycznia 1952 r.

W patencie Nr 24 487 opisane zostało połączenie kołnierzyka z koszulą i jego zapięcie, dzięki któremu do przymocowywania kołnierzyka do koszuli nie są potrzebne spinki.

Połączenie to i zapięcie składa się z zagiętej do góry listwy, przechodzącej wzdłuż całej lub części długości dolnego brzegu wewnętrznej części kołnierzyka, z wykładanej oszewki koszuli z zagiętym na dół brzegiem, który wchodzi między zagiętą listwę kołnierzyka i wewnętrzną część kołnierzyka, oraz z ostro zakończonych i skierowanych w górę końców wewnętrznej części kołnierzyka, przyczem w jednym z

tych końców znajduje się podłużny otwór. Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszeń tego połączenia, polegających na tem, że

1. na dolnym brzegu wewnętrznej części kołnierzyka przymocowane są w trzech miejscach, a mianowicie z tyłu oraz z lewej i prawej strony bliżej środkowego zapięcia kawałki listwy,

2. na oszewce koszuli utworzone są kieszonki z otworami, skierowanymi do dołu, odpowiadające rozmiarami i położeniem odcinkom listwy, przymocowanym do kołnierzyka,

3. zapięcie kołnierzyka tworzy przymocowana na jednym z końców kołnierzyka

zatyczka, którą przeciąga się przez przecięcie w drugim końcu kołnierzyka.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu połączenie i zapięcie według wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia widok rozwiniętego i płasko rozpostartego kołnierzyka wykładanego z odgiętymi odcinkami listwy *d*, fig. 2 przedstawia widok rozwiniętego kołnierzyka wykładanego od jego strony wewnętrznej *b*, z zagiętymi ku górze odcinkami listwy *d*, fig. 3 przedstawia widok z przodu kołnierzyka niezapiętego, na którym uwidocznione są: zatyczka *ml* oraz otwór *c*, przez który przeciąga się zatyczkę *ml*, fig. 4 przedstawia widok zamkniętego z przodu kołnierzyka z zatyczką *ml*, przeciągniętą przez otwór *c*, fig. 5 przedstawia widok oszewki *f* koszuli, z wytworzonymi na niej kieszonkami *e* z otworami, skierowanymi nadół, fig. 6 przedstawia widok oszewki *f* koszuli z odcinkami listwy *d*, założonymi w kieszonki *e* z tyłu i z jednej strony z przodu oraz przyszytymi do kołnierzyka, z wyciągniętą do przodu zatyczką *ml*, jakoteż widok części kołnierzyka odchylonej, niezałożonej na oszewkę koszuli, z odcinkiem listwy *d* i z otworem *c*; fig. 7 przedstawia widok zatyczki *hl* w kształcie litery T z elastycznego i giętkiego materiału, np. celuloиду, celofanu lub podobnego materiału, przeciągniętej przez петельkę *j*.

Odcinki listwy *d*, przyszyte do kołnierzyka, służą do założenia kołnierzyka na oszewkę koszuli, przyczem wchodząc w kieszonki oszewki tworzą mocne połączenie koszuli z kołnierzykiem, uniemożliwiając wychodzenie oszewki z pod kołnierzyka, w przeciwieństwie do tego, co jak wiadomo, zdarza się często przy dotychczasowym sposobie łączenia kołnierzyka z koszulą zapomocą spinek. Odcinki listwy *d*, przyszyte do kołnierzyka, nie mogą się wysunąć z kieszonek przy oszewce koszuli przez przesunięcie się ku dołowi, gdyż są na tyle wysokie, że nawet przy najsilniej-

szem pochyleniu głowy nie wychodzą z kieszonek, ani też przez podniesienie ku górze kołnierzyka, co zachodzi w przypadku podniesienia ramion ku górze, albowiem przy takim właśnie ruchu podnosi się razem z niemi oszewka przy koszuli. Odcinki listwy *d* rozmiarami, w szczególności co do wysokości i długości, oraz położeniem są tak dostosowane do kieszonek *e* na oszewce *f* koszuli, że zabezpieczają kołnierzyk także przeciwko jego przesuwaniu się w bok.

Oszewka *f* jest sporządzona jak w normalnej koszuli, a kieszonki są wykonane jak kieszonka do tylnej spinki w oszewce zwykłej, z czego wynika, iż wykonanie kieszonek nie powoduje zmiany dotychczasowego kształtu oszewki koszuli, ani nie zwiększa kosztów jej sporządzenia.

Oszewka *f* koszuli jest z przodu zapinana zapomocą przyszytego guzika *k* (fig. 5).

Zapięcie kołnierzyka na przodzie stanowią: zatyczka *ml* oraz otwór *c*, znajdujące się na przeciwległych końcach wewnętrznej części kołnierzyka *b*. Koniec *m* zatyczki jest przymocowany do kołnierzyka na stałe, a koniec *l* zatyczki przeciąga się przez otwór *c*, znajdujący się na przeciwległym końcu wewnętrznej części kołnierzyka *b*, a po przeciągnięciu koniec ten przyjmuje swe położenie poprzednie, znajdując się między zewnętrzną i wewnętrzną częścią kołnierzyka (fig. 3, 4).

Zatyczka jest przymocowana na jednym z końców zewnętrznej powierzchni w wewnętrznej części kołnierzyka *b*, nieprzykrytych częścią zewnętrzną *a* kołnierzyka.

W przypadku, gdy zatyczka jest wykonana z innego niż płótno materiału giętkiego, np. z celuloиду, celofanu lub podobnego materiału, wówczas przymocowanie jej do kołnierzyka uskutecznia się przez przesunięcie jej przez sporządzoną w tym celu петельkę, jak to przedstawiono na fig. 7.

Takie zapięcie kołnierzyka tworzy za-

pięcie hakowe, które zupełnie pewnie łączy końce kołnierzyka. Oprócz tego krawat przytrzymuje kołnierzyk na przodzie tak, że rozpięcie się kołnierzyka, co przy użyciu spinek często się zdarza, jest w niniejszym przypadku wykluczone. Takie zapinanie kołnierzyka ma ponadto tę zaletę, że końce kołnierzyka można wygodnie założyć na siebie i spać bez wielkiego wysiłku, nie zniekształcając kołnierzyka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Połączenie kołnierzyka z koszulą według patentu Nr 24 487, znamienne tem, że składa się z kilku odcinków listwy, przyśzytych do dolnego brzegu części wewnętrznej kołnierzyka i zagiętych do góry, oraz z kieszonek, wytworzonych na po-

wierzchni oszewki koszuli, w które to kieszonki wchodzi odcinki listwy, łącząc kołnierzyk z oszewką i zabezpieczając kołnierzyk przed przesuwaniem się.

2. Zapięcie kołnierzyka w połączeniu według zastrz. 1, znamienne tem, że składa się z umieszczonej na jednym z końców jego części wewnętrznej zatyczki z płótna lub innego giętkiego materiału, np. z celuloиду lub celofanu, przymocowanej na stałe lub przeciągniętej przez pętelkę, i z przecięcia na drugim końcu wewnętrznej części kołnierzyka, która to zatyczka po przeciągnięciu wolnego jej końca przez przecięcie układa się między wewnętrzną a zewnętrzną częścią kołnierzyka.

Edward Königsberger.

Fig. 1.

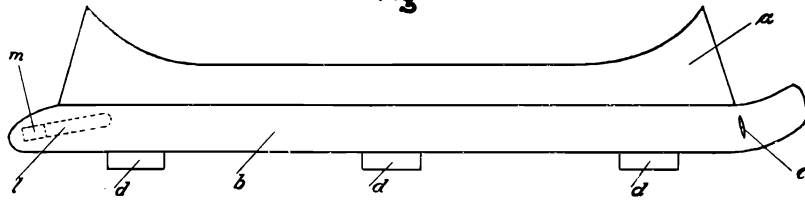

Fig. 2.

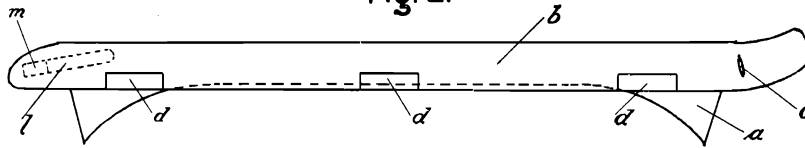

Fig. 3.

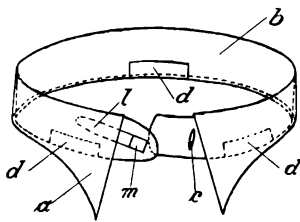

Fig. 4.

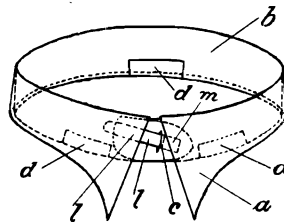

Fig. 5.

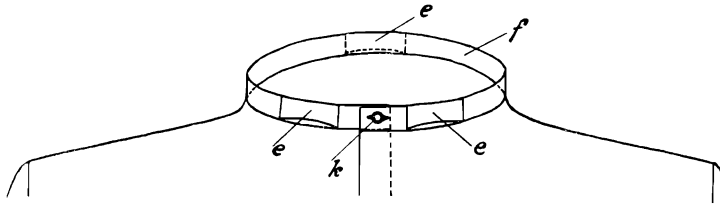

Fig. 6.

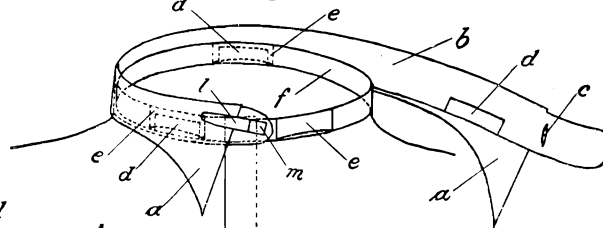

Fig. 7.

